

agtige i de særlige Fordele, der ere tillagte den matriculerede Bø, og derhos som et for sig bestaaende Hele kunne gjøres til Gjenstand for særlig Afhændelse.

Med Hensyn til Betegnelsen af det, der skal være Gjenstand for Taxation, havde Ministeriet i det for Lagtinget 1865 forelagte Lovudkast benyttet det sig naturlig frembydende Udtryk „hver enkelt Eiendom“. Ved dette Udtryk fandtes der imidlertid fra Lagtingets Side Betænkelighed, og bemærkede Thinget i saa Henseende Følgende. De fleste Steder paa Færøerne er Bøen eller den matriculerede Indmark afdeelt i „Jorder“. Disse Jorder udgjøre som oftest en Mark, men der findes dog Jorder, som ere over en Mark, og omdendt. Jorjerne ere betegnede med Navne, hvormed de ere opførte i den ved Sorenstriver-Embedet beroende Jordsfortegnelse, og ved Grændsefjel adskilte fra hinanden. Jorjerne eller Jordsklyfterne udgjøre saaledes for Indmarkens Bedkommende den virkelige Eenhed, der omtrent svarer til Hauge og Haugepart i Udmarken. Benyttelsen af Betegnelsen „Eiendom“ vilde gjøre Taxationsarbejdet saa godt som uoverkommeligt, idet der indenfor hver enkelt „Jords“ Grændser findes mangfoldige overordentlig smaa Eiendomme, der hver især ikkun betegnes som N. N.s Eiendom af saa og saa mange Gylbens og Skinds Størrelse og saaledes skifte Navn ligesaa tit, som de skifte Eier. Hensynet til Statternes Opkrævning medfører ikke Nødvendigheden af Betegnelsen „Eiendom“, idet Statterne isølge gammel Vedtægt opkræves af enkelte af Bygdernes Jordegodsbesiddere, der saa igjen indbetale dem til Landfogden. Da Lagtinget nu heller ikke har kunnet ansee det tilraadeligt at taxere Indengaardsjorden bygds- eller haugepartsviis, idet de forskellige i samme Bygd beliggende eller til samme Haugepart hørende Indengaardsjorder kunne være af meget forskjellig Godhed, og den attraaede Lighed i Skjylsætningen saaledes paa denne Maade ikke for Indmarkens Bedkommende vilde kunne opnaaes, har Thinget ikke seet anden Udvei end i den omspurgte Henseende at vælge Betegnelsen „Jorder eller Jordsklyfter“. Medens det nu, som antydet, vel er Reglen, at Indmarken ligger afdeelt i Jorder eller Jordsklyfter, er denne

Orden dog for enkelte Bygders Bedkommende i Tidens Løb gaaet tabt, og Thinget anfaae det derfor for nødvendigt at statuere en Regel for, hvorledes Taxationen i slige Tilfælde vilde være at udføre, ved til Paragraphen at knytte en Tilføielse, saalydende: „Paa de Steder, hvor Bøen eller noget Andet af Indengaardsjorjerne ere i Uorden eller ikke navngives i Jordsfortegnelsen og ikke kan paavises eller (det ikke) vides, hvilken Hauge der er den tilstiggende, bliver den at udfiske og udlægge til enhver Eier i Hauge eller Haugeparterne, eftersom de ere lobtagne i samme, eller i modsat Fald at taxere som et Fællig.“ — Ved det saaledes af Lagtinget Anførte maa imidlertid bemærkes, at naar Thinget er gaaet ud fra, at der ved Ordet „Eiendom“ i Ministeriets Lovudkast var sigtet til hver enkelt Eiers Andeel i Jorden, og at Benyttelsen af hiint Ord vilde have til Følge, at de enkelte Parceller skulde taxeres hver for sig, da beroer dette paa en Misforstaaelse, idet det oftnævnte Udtryk ikke skulde betegne den hele samlede Eiendom som en Eenhed uden Hensyn til, om den eies af En eller Flere, hvilket i Henseende til Skjylsætningen er ligegyldigt. Udtrykket var valgt som det meest generelle, idet det omfatter enhver samlet Jord, hvad enten den er stor eller lille, baade Bø, Hauge og Trøer, og i og for sig vilde der derfor neppe være Grund til at ombytte det med den af Lagtinget foreslaaede Betegnelse. Da imidlertid Ordet „Eiendom“ efter den paa Færøerne gængse særegne Sprogbrug synes at kunne give Anledning til den antydede Misforstaaelse, har man efter nærmere Brevvevling med Amtmanden anseet det for rettest at benytte den af Lagtinget brugte Betegnelse for, hvad der skal være Gjenstand for Taxationen, hvorhos der dog er foretaget nogle Ændringer i den af Lagtinget foreslaaede Redaction af Paragraphens Begyndelse, hvorved Meningen er bleven tydeligere. Derimod har Ministeriet ikke troet at burde optage den af Thinget foreslaaede Tilføielse til den her foreliggende Paragraph, der er saa uheldig affattet, at det er saare vanskeligt at sige, hvad dermed egentlig er tilsigtet. Naar det nemlig for at høde paa den i samme omhandlede Uorden som det ene Alternativ er foreslaaet, at den paa-gjældende Jord bliver at udfiske og udlægge til